

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל אברהם (אביבי) ארדיטי ז"ל

בן עליזה ויוסף

נולד בירושלים

בתאריך י"ד באדר א' תשל"ו, 14/2/1976

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1994

שרת בחטיבת גבעתי

נפל בעת מילוי תפקידו, בפיגוע בכפר דרום

בתאריך י' בניסן תשנ"ה, 10/4/1995

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 20 קבר: 6

הותיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח

בן 19 בנפלו

קורות חיים

בן עליזה ויוסף. נולד ביום י"ד באדר א' תשל"ו (14.2.1976) בירושלים, בן למשפחה בת ארבעה ילדים. המשפחה קיבלה בשמחה את בן הזקונים והרעיפה עליו אהבה ופינוקים. מגיל שנה עד שלוש היה אביבי חביבן של המטפלות במעון "ויצו". פעוט שובב וכובש לב בזהב תלתליו. בגן חובה, נהנו הגננות מאופיו התוסס והבלתי נלאה. את לימודיו היסודיים סיים בבית-הספר הממלכתי-דתי "נווה עציון". אביבי היה תלמיד חרוץ, אהוב ומקובל בחברת התלמידים, אשר שבה את לבבות מוריו וחבריו בקסם שובבותו ובחריפותו. בכיתה ה' החל את פעילותו בתנועת "בני עקיבא". במסירות רבה הקנה לחבריו את הערכים שספג בבית, ערכי תרבות, דרך ארץ, אהבת הארץ ואהבת האדם. היה בו צירוף מיוחד של שובבות נחמדה עם עקשנות, ביטחון עצמי ונוכחות כובשת, ובזכות כל אלה השיג מה שרצה. שעות רבות הקדיש לפעילות ב"סניף" ותרם רבות בחיוניותו השופעת. אביבי המשיך את לימודיו בבית-הספר התיכון על שם "הימלפרב". הוא הקדיש פחות ללימודים העיוניים, וגילה עניין מיוחד במחשבים, המקצוע שהצטיין בו. את לימודיו בכיתה י"ב השלים בבית-הספר האקסטרני "לחמן". הבחור העצמאי והבוגר ברוחו ובנפשו, רצה

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

להוכיח את עצמאותו גם מבחינה כספית, ולכן עבד בכל עבודה מזדמנת, לא רק בימי החופש, אלא גם בזמן הלימודים. לפני הגיוס, עבד במכון להשתלמות מורים של משרד החינוך, ובמהרה השתלב בצוות העובדים. את זמנו הקדיש גם לתחומים שאהב, כמו טיולים ופסטיבלים.

בתחילת חודש אוגוסט 1994, התגייס אביבי לשירות חובה בצה"ל, והוצב בחטיבת "גבעתי". תחילה, לא היה מרוצה מן הבחירה, אך לאחר זמן ידע ליהנות ממה שהוצע לו ומהחבר'ה הטובים שבפלוגה. אביבי נשלח לקורס צלפים וסיים אותו בהצטיינות.

ביום ראשון, 9.4.1995, נפצע אביבי אנושות בפיגוע איבה בכפר דרום שבגוש קטיף; הוא נפטר מפצעיו ביום י' בניסן תשנ"ה (10.4.1995). בן תשע עשרה היה בנופלו. אביבי הובא למנוחות בבית העלמין הצבאי בהר הרצל. הוא הותיר אחריו הורים, שתי אחיות - תמר ושולי, ואח - דודי. לאחר מותו הועלה לדרגת סמל.

חברה משבט "בני עקיבא", כתבה בדברי ההספד לזכרו: "המידה הטובה שאני זוכרת בך היא לבך הטוב והתמים. מעולם לא היו בך כוונות רעות. אהבת את החיים ואת האנשים ולא היה בך חפץ לגרום רע לאיש...". במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "...אביבי היה חייל למופת שהיה גאה על השתייכותו ליחידה. התבלט במחלקתו לטובה בעזרה לזולת ובמוטיבציה. אביבי הצטרף ל'גבעתי' בעקבות אחיו הגדול, ושאף להיות מפקד טירונים...".

ביום כ"ג בסיוון תשנ"ו (10.6.1996), התקיים טקס חנוכת "פינת אביבי" בפינת הרחובות ש.לויין ומאיר אבנר, בשכונת קרית יובל בירושלים, לזכרו של אביבי. בני משפחתו הוציאו לזכרו ספר זיכרון.

א - אורך / ב - בלבנו / י - יאיר / ב - בזכרוננו / י - ישכון לנצח.

מידע נוסף

רב"ט אברהם (אביבי) ארדיטי

"הוא יכול היה להתמודד עם הכל – חוץ מהפיציעה בראש"

"מלא שמחת חיים, תמיד מוקף חברים"

ובבית חכם תמיד כיספה, מספר קרוב מספחה, כחי בר בולט בסגוף תנועת בני-עקיבא, חרש את הארץ לאורכה ולרוחבה, עד שהתגייס. לפני כחודש וחצי סיים אביבי את הסירוגנות ושירת באחד המוצבים בגוש סמיך. הוא עבר בה צטיינות קורס צלפים, ספקרו סיפרי לבני המספחה, שאביבי היה המספר. "הוא תמיד מסך אליו חברים, היה לו אופי כיפי וקליל, מלא שמחת-חיים". אחיו, דודי, בן 26, סיפר בדמעות: "נמצעתי פעמיים כצבא, ומאוד חששתי לאביבי, הסבוק עמרתי לסוס ללונדון ולהביא לו את מה שביקשתי ג'ינס, ווקמן ונעלי ספורט. תראו מה יצא מכל התוכניות". רב"ט אברהם (אביבי) ארדיטי יובא היום למנוח וחת בשעה 12:00 בחלקה הצבאית בהר הרצל.

מאת גלן וויסמן ואורי בינדר

"עד הרגע האחרון קיוונו שיתחדש גם האבר כי יתעורר. הוא יכול היה להתמודד עם כל דבר, חרץ כמה שיחא חטא בראשו, סיפר אמש בבאב אילן בטיברין, גיסו של רב"ט אברהם (אביבי) ארדיטי, לזכר בחסיבת גבעתי, שנמצע אנושות בסיוע בבשר הרום, ומת אתמול מסערה. אביבי, תושב ירושלים, בן 19 בסותו, התגייס באוגוסט '94. "הוא רצה לחקות את אחיו, דודי, ולשרת כלוחם בגבעתי", משחזרת אחותו שולי. בפיוצ נסע אביבי מרסיס בראשו. במשך יממה נאבק על חייו בבית-החולים מדרוקה בבאר שבע, כשלצירו מתפללים בני משפחתו. אתמול בשעה 12:30 נדס לבנו. המשפחה השקטה, שהביאה עמה ציוד לימים ארוכים בבית-החולים, החלה להתארגן לנסיעה לירושלים.

עם היידוע הבשורה הכרה התקבצו חבריו וקרובי משפחתו בבית הדורים, ברחוב חיים חביב בירושלם לים. יוסף, מרפס סמשלתי, ועליו, מזכירה בבית הספר ארגנטינה, קיבלו את פני הבאים. בסלון הדירה ישבו האחיות – תמי, בת 34, ושולי, בת 33. "מצצת אנרגיה", תגדירה תמי את אחיה. "הוא היה אופטימי ולא חשש מכלום". בחדרו של הצעיר, שאהב מוסיקה ומחשבים, מדרגים "סייקרים" שדו כן. על אחת המדנקות כתב: "רק אביבי יכול". האחות שולי "הוא היה ילד מאוד אנרגטי, הרוח החיה בכל חברה, תמיד מוקף כבנות וחברים. הוא לא אהב את עזה אבל רצה לעשות את המוטל עליו על הצד הטוב ביותר". אביבי למד בתוכן הדתי היסלפרי בירושלים, והסלים את לימודיו בתוכן לחמן. "היו לו התחבטות ויות בעניין דת, אבל הוא החליט להיות ילד טוב.

מן העתונות

חטיבת גבעתי

ב"ה

זה היה יום שבת. התעוררתי מתוך חלום נפלא, שבו עלם חמודות פותח דלת ונכנס הביתה, ואכן באותו ערב, י"ד אדר א', 14.2.76, קבלנו מתנה נפלאה-אביבי נולד! בן הזקונים, אח לתמי, שולי ודודי. השמחה היתה רבה ואביבי גדל לתפארת, עטוף באהבה ובפינוקים. את כתות א'-ג' עשה בבי"ס המ"מ "ארגנטינה", תלמיד חרוץ, אהוב ומקובל בחברת התלמידים. אביבי עבר לבי"ס היסודי הממ"ד "נווה עציון". בכתה ה' החל את פעילותו בתנועת "בני עקיבא", פעילות שאהב מאוד. אביבי ספג ערכים של תרבות, דרך ארץ, אהבת הארץ ואהבת האדם. היה מוכר כאחד המנהיגים הבולטים, שופע חיוניות וחבר של כולם. את לימודיו התיכוניים עשה בבי"ס "הימלפרב" בירושלים, במגמת מחשבים. בחור עצמאי, בוגר ברוחו ובנפשו. את לימודיו בכתה י"ב השלים במסגרת אקסטרנית בבי"ס תיכון "לחמן". אביבי אהב לעבוד, את עבודתו העיקרית עשה לפני הגיוס במכון להשתלמות של משרד החינוך. במהרה התבלט בזכות חריפותו, אופיו הטמפרמנטי ובחוש ההומור ששבה את לב כולם. לפני הגיוס ניצל אביבי את הזמן לטיולים, בידור והנאות כמו שאהב, נסע ל"פסטיבל ערד" ולאילת. ב-4.8.94 התגייס אביבי לצה"ל, לחטיבת "גבעתי", התלבטויות המשפחה אפפו את ערב גיוסו. בתחילת שירותו התקשה אביבי להתרגל לרעיון, אך כשנכנס לעניינים היה מרוצה וידע להנות מהשירות ומהחברה הטובים. אביבי נשלח לקורס צלפים אותו סיים בהצטיינות. בשבת האחרונה, ישבנו כל המשפחה בסלון דברנו, צחקנו ותכננו תוכניות לעתיד כשבמרכז תוכניות אלה היה אביבי. אך הגורל רצה אחרת. ביום ראשון ט' בניסן תשנ"ה 9.4.95, קבלנו את הידיעה הנוראה על הפיגוע בכפר דרום ועל פציעתו האנושה של אביבי. 24 שעות התפללנו לשלומו, קיוונו שיתגבר, בכוחות אדירים נלחם על חייו, אך ביום שני, י' בניסן תשנ"ה, 10.4.95, הצטרף בנו האהוב לנשמות הקדושות והטהורות שמסרו נפשם על קידוש השם. אך אבוי, אנא פנה עלם החמודות, הלך מבלי שוב, ואפקח את עיני והנה חלום, חלום נפלא בהקיצ, שנמשך 19 שנה. המתנה שקיבלנו נלקחה מאתנו. אורך בלבנו יזרח, בזיכרוננו ישכון לנצח אביבי הי"ד.

סמל

אברהם ארדיטי (אביבי) ז"ל

בן עליזה ויוסף

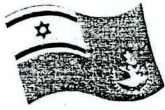
גדוד שקד

נולד בירושלים

ב-14.2.76

נפל ב-10.4.95, י' בניסן תשנ"ה

נא להתייחס לדף בכבוד הראוי

ראש המטה הכללי

צבא הגנה לישראל
סימננו: כא-7 - 3349
ב' אייר תשנ"ה
2 מאי 1995

משפחת ארדיטי

למשפחת ארדיטי יקרה

איתכם באבלכם על מות יקירכם, סמל ארדיטי (אברהם) זכרוננו לברכה.

(אברהם) זכרוננו לברכה נפגע במאבק נגד הטרור, מהתפוצצות מכונית תופת בסמוך לאוטובוס בו נסע, באזור כפר דרום שבחבל עזה, פונה לבית החולים "סורוקה", שם נפטר מפצעיו ביום י' בניסן תשנ"ה, 10 אפריל 95.

(אברהם) שירת כלוחם בגדוד "שקד" של חטיבת "גבעתי", ותואר על ידי מפקדיו כלוחם מקצועי, בעל רמת מוטיבציה גבוהה לשירות בצבא. (אברהם) אהב לעזור ולסייע לסובבים אותו, והיה אהוד ומקובל בקרב מפקדיו וחבריו כאחד.

הועלה לדרגת סמל לאחר מותו.

זכרו יהיה נצור בלבנו תמיד.
מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

למשפחת ארדיטי

אמנון ליפקין-שחק, רב-אלוף
ראש המטה הכללי

